

Η Σειρά των Waidiων.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Το 1613, στο θρόνο της Ρωσίας ανέβηκε ο Τσάρος Μιχαήλ Ρομανόφ. Ο νέος Τσάρος ήταν μόλις δεκατέσσε έτών. Ήτσου, σίμ φωνα με την συνήθεια της εποχής εκείνης, έπρεπε να διαλέξει μιά νέα όστια για να γίνει γυναίκα του και Τσαρίνα της Ρωσίας.

Σεζίνησαν λοιπόν οι αυλικοί, γόρυσαν όλη τη Ρωσία κι έφεραν έτελος στο παλάτι της Μόσχας νέες κοπέλλες από ευγενείς οικογένειες, που ήταν ή μιά πό όμορφη απ' την άλλη και είχαν άπάνιο κάτοη την ίδια ηλικία με τον νεαρό Τσάρο. 'Ανάμεσα σ' αυτές τις έξη θά έκανε ο Τσάρος την έκλογή του, την προσημομένη ή θύρα και θά Σεζούσε αυτή που θύταίε γυναίκα του.

Από τις νέες αυτές ή μιά όμορφη ήταν δύο: ή Ναρίσκα Γκαίτση και ή Νατάλια Λολγορόσκα. Η δού αυτές κοπέλλες καταγότανσαν από ήρμανούς οικογένειες και συνεκέντρωναν τις μεγαλύτερες παιδαγωγικές τις επιτυχίες. 'Όσο για την τελευταία από τις όμορφες, την Εύδοξία Στρούζεβη, όλοι μέσο στην αιά ή απορούσαν πως την δέχθηκαν στο διαγονισμό. 'Ηταν κόρη ενός ατοχού άριστοχού, που ζούσε άποτραβηγμένο στο κτήμα του και τό χαλλεργούσε μοναχός του. Είχε αναδέρσει την κόρη του πολύ άλλα, έντελός ανέθιθα από τις συνήθειες της ρωσικής Αίλις και την είχε κάνει μιά φέρσα και σμηνή νέα.

Την άλλη μέρα, άφού έφθασαν οι όμορφες νέες στο παλάτι, τις είδασθησαν πως θά έρχεται ο Τσάρος να τις δει. Έτσι όμοιοι που περιμεναν με καρδιαγία ν' άναχούσαν τον Μιχαήλ Ρομανόφ, είδαν με μεγάλη τους έκπληξη να μπάνουν μέσ στην αίθουσα, έξη νέοι, όλοι τους καλοκαίσιμους, της ίδιας ηλικίας έπάνο κάτω, και ντυμένοι και οι έξη ίδια κι άπαράλλατα, έτσι που ήταν άδύνατο θά Σεζούρη κανείς πως απ' όλους ήταν ο Τσάρος. Οι έξη νέοι τις χαρήσαν με μεγάλο σεβασμό και άρχισαν να μιλούν μαζί τους, χωρίς να φανερούσαν τα άληθινά τους όνόματα.

Ανάμεσα στους έξη νέους βοισώταν ένας που όνομαζέταν 'Ιβάν, και που έβουσε μεγάλη εύχαριστία να κωβεντιάζη με τη Νατάλια και με τη Ναρίσκα. Σε κάποια στιγμή ρώτησε την πρώτη:

—Νατάλια Λολγορόσκα, αν άνέβαινατε στο θρόνο της Ρωσίας, τί όνομα θά επιθυμούσατε να έβνη ό λώος στον αύχόνό σας.

—Θά ήθελα να τον όνομαζαν εό ένδοξος, άπάντης ή νέα χωρίς διαταγμό.

—Και σεις, Ναρίσκα Γκαίτση;

προόθεσε ο 'Ιβάν γυρίζοντας στην άλλη νέα:

—Ο Μέγας, είπε ή Ναρίσκα. —Και σεις, Εύδοξία Στρούζεβη, ρώτησε και πά, μιλώντας για πού τη φορά ότη νιοπαλή νέα που καθόταν μαζεμένη σε μιάν άσρη.

—Εγώ, φθόρασε κοκκινίζοντας ή Εύδοξία, θά ήθελα ο Τσάρος να έμνε στην ιστορία με τό όνομα: «Πατέρας των διατυχοισμένων».

Ο 'Ιβάν χαμογύλασε και συνέχισε την όμιλία του με τη Νατάλια και με την Ναρίσκα. Μά τότε ένας άλλος από τους νέους, που είχε πη πως τον έλεγαν 'Αλέξη, άλησάσε την Εύδοξία να άρχισε να τη ρωτάη για τον πατέρα της και τις συνήθειές της.

Η έπομένη ήταν ή μεγάλη ήμερα που ο Τσάρος θά έκανε την έκλογή του. Τά έξη κορίτσια φέσανται πιά πό όμοια και τά πό πλώσια φορεμάτια τους και όδηγήθηκαν στη μεγάλη αίθουσα του παλατιού όπου περιμεναν με μεγάλο χιτωκάροδο.

Έπί τέλους έφθασε ο Τσάρος. Αότη τη φορά δεν ήταν δύσκολο να τον άναγνωρίσουν γιατί φορούσε τό στέμμα του και τη βασιλική στολή του και κρατούσε στα χείρα του ένα μπουκέτο όμοια όμοια λουλούδια. 'Όταν άλησάσε, οι νέες είδαν πως ήταν έξινος από τους έξη νέους που όνομαζόταν 'Αλέξης.

Χωρίς διαταγμό ο Τσάρος προχώρησε τότε στην Εύδοξία και της προσέφερε τό μπουκέτο. Κι έτσι ή τυπική νέα έπέτιξε με την καλοσύνη της και με την σεμνότητά της έρχινο που δεν έπαιχον οι άλλες με την όμορφιά τους και την έξυπνάδα τους κι έγινε Τσαρίνα της Ρωσίας.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΚΙ Ο ΓΕΩΡΓΟΣ

Μιά μέρα ένας ναύτης έπήγαυνε χαρομένος στο πλώο του που ήταν

έτοιμο να φύγη. Ένας γεωργός τον σταμάτησε στο δρόμο και τον ρώτησε γιατί ήταν τόσο χαρομένος.

—Πώς να μών χαίρομαι, τό άπάντησε ο ναύτης, άφού θά κάνω ένα άξομα ταξίδι στη θάλασσα. Η θάλασσα είναι ή ζωή μου και μ' αότη κερδίζω τό φουμί μου. Τό ταξίδι μου φαίνεται πως θά είναι καλό. Νά γιατί είμα χαρομένος.

—Καλά, αλλά δεν μου λέξ που πάλαν ο πατέρας σου; τον ρώτησε ο γεωργός.

—Ο πατέρας μου πάλιγχε σ' ένα ναύαγιο.

—Και ο πατέρας σου;

—Κι αυτός στη θάλασσα. Τό πλώο του έκανε νερά στον όκεανό και κανείς δεν μέρωσε να σωθ.

—Μορέ μπράβο!... 'Υστερα από τέτοια παραδείγματα τοιάς ν' άνεβαίνης σε πλώο;

—Γιά σάσος, είπε ο ναύτης. Μοό έπιρρίετες να σού κάνω κι' έγώ μερικά έρωτήσεις;

—Πολύ εύχαριστός.

—Δέν μου λέξ που πάλαν ο πατέρας σου;

—Στό κω ββάτι του.

—Κι' ο πατέρας σου;

—Κι' αυτός στο κρεβάτι του.

—Αν' τότε πως ίστερ' από τέτοια παραδείγματα τοιάς να κωμάσας κάθε βράδυ στο κρεβάτι;

Κόκκαλο ο γεωργός.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΕΡΤΕ

ΠΟΤΕ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ Η ΒΕΛΟΝΕΣ

Οι λεπτές μετάλλινες βελόνες με τις όποιες σήμερα ράβουμε και κεντούμε και κάνουμε τόσο όμοιες έρωσεις, δεν έγιναν γνωστές στην Ευρώπη παρά μόνον κατά τον δέκατο έβδομο αιώνα, δηλαδή πριν από τριακόσια χρόνια.

Κά πρώτα με τί έρωσαν; θά με ρωτήσατε. Έρωσαν με ένα πολύ άσπειρο τσίρο. Είχαν ένα μετόλινο τριπύρητο, σαν κι αότο που μεταχειρίζεται ή μαμά σας για τό λευκό κέντημα και με τό τριπύρητο αότό άνοιγαν στο έφα-

σμα μιά τσίρα. 'Υστερα από μέσα άπό την τσίρα αότη, που βέβαια ήταν άκατά μεγάλη, περνούσαν με τό χείρι τους την κλωστή, που την άσρη της την είχαν άλεμένη με κερί για να την κάνουν να στεκεται κωκαλωτή. Φαντάς σδε λοιπόν κι' αυτό τον τρόπο πόση ώρα έκαναν για να τελειώσουν μιά ραφή και τί όμοια έμψάνισα που είχε τό φράσμα!

Τό άσπειρο όστόσο είναι ότι αότη ή μέθοδος τοό ραφίματος έπωρατούσε τον Μεσαίωνα, ένό στην άρχαιότητα οι βελόνες ήταν γνωστές σε όλον σχεδόν τον πολιτισμένο κόσμο: Βέβαια ήταν χαμομένες από έγκράθια, ή από κώκαλο φουμύ ή ποικιλία, είχαν όμοιες όποις και οι σημερινές μιά τσίρα στην άσρη τους και από κεί περνούσαν την κλωστή.

Όστόσο οι βελόνες, με τί σημερινή τους μορφή, πρωτόγιναν γνωστές στην 'Αγγλία το 1545. Και έζοστε πως δεν αότες που τις έκανε γνωστές; Ένας 'Ινδός ράφτης που άκολούθησε ένα πλώοτο Μαζαράφι ό όπκι; για πρώτη φορά θέλω να έπισκεφθί την Εύρώπη. Στην 'Αγγλία συστάθηρα και ή πρώτη θεωμηχανία βελόνων και από εκεί διαδόθηκε ή χρήση τους σε όλόκληρη την Εύρώπη.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

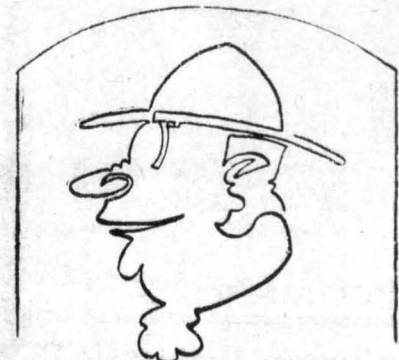
Η ΠΡΩΤΗΡΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Η πό όμοια εκδόκη γιορτή έγινε τον προσημένο μήνα στην 'Αμερική όταν ο πολνεκαίμφορος κώος κώρος Γκωίντν νώδστατς για γενέθλια της κορούλας του που έζελεινε τά έτά τά χρόνια.

Γιά κάθε έναν από τους μικρούς προσκεκλημένους είχε κτισθί μέσά στον άπέραντο κήπο τοό πολνεκαίμφορούζου από ένα σατάκι κωμομένο με κωνιόσάχαρη και σοκολάτα. Τό σατάκι αότό ήταν έπιπλωμένο στην έντέλεια με μικροσκοπικά έπιπλα—αότά όμοις άληθινά—να όποια κατόπιν καθένα από τά νεαρά 'Αμερικανόπουλο έτρε μεσό του σατί του, για άνάνηση της γιορτής.

Όλες οι στέργες, τό κήπο είχαν άδισατή και καθαριστή προσκεκτα και κατόπιν είχαν γεμιστή άντι για νερό με βουισάνα, λεμονάδα και σοσιάδα : Στις στέργες έπλεαν ποτήρια σε σχήμα βαρκούλας ή καικού και από τά ποτήρια αότά έπαιρναν τά παιδιά και έσαν.

Πόση δουλειά είχαν την άλλη μέρα οι μαρκοί αότό δεν τό γόρουν οι άμερικανικοί έφημερίδες.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙ-

ΔΑΚΙ ΣΑΣ

Νά μιά όμοια, μιά έπιτυχεσάτη μονοκονδυλιά! Μπορείτε τε νά την μιμηθήτε; Γιά δοκιμάστε...